

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., v právní věci žalobce: **FORESTER SERVIS, s. r. o.**, se sídlem Rybí 171, zastoupeného Mgr. Janem Farkačem, advokátem se sídlem Brno, Střední 26, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím pod sp. zn. ÚOHS-S47/2013/VZ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

[1] Žalobou podanou u zdejšího soudu včas dne 12. 4. 2013 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí v řízení vedeném jím pod sp. zn. ÚOHS-S47/2013/VZ. Uvedl, že dne 16. 1. 2013 podal žalovanému návrh na zahájení

řízení o uložení zákazu plnění ze smlouvy podle § 114 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. V oznámení o zahájení správního řízení ze dne 24. 1. 2013 žalovaný sdělil, že řízení bylo zahájeno dne 16. 1. 2013. Současně stanovil účastníkům řízení lhůty, v nichž se mohou vyjádřit k věci, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy. Na návrh žalobce žalovaný tyto lhůty usnesením prodloužil do 20. 2. a 22. 2. 2013. Dopisem ze dne 26. 3. 2013 žalobce upozornil žalovaného na skutečnost, že dosud nebylo vydáno rozhodnutí, ačkoli již vydáno být mělo. Do dne podání žaloby však žalobce požadované rozhodnutí neobdržel. Dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přitom lhůta pro vydání meritorního rozhodnutí uplynula dne 16. 3. 2013.

[2] Žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout do tří dnů od právní moci rozsudku o žalobcově návrhu na zákaz plnění ze smlouvy ze dne 15. 1. 2013.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 5. 2013 uvedl, že požadované rozhodnutí již bylo vydáno. Současně přiložil rozhodnutí ze dne 7. 5. 2013, č.j. ÚOHS-S47/2013/VZ-8411/2013/513/PPo, jehož výrokem I. deklaroval, že zadavatel ČEZ Distribuční služby, s. r. o., se při uzavírání Rámcové smlouvy o dílo č. 4400021568, uzavřené dne 10. 12. 2012 se společností Enerwood s. r. o., dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona o veřejných zakázkách tím, že tuto smlouvu na veřejnou zakázku uzavřel bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení podle § 146 odst. 1 v návaznosti na § 26 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, ačkoli byl povinen toto oznámení uveřejnit, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Výrokem II. tohoto rozhodnutí žalovaný zadavateli za spáchání předmětného deliktu uložil pokutu ve výši 100 000 Kč. Výrokem III. pak zadavateli podle § 118 odst. 2 písm. a) zákona o veřejných zakázkách uložil zákaz plnění citované rámcové smlouvy, a to s účinností od 3 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[4] K obsahu žaloby pak žalovaný ve vyjádření konstatoval, že Krajský soud v Brně již judikoval, že ve věcech veřejných zakázek se jedná typově o složité případy ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, žalovaný má tudíž na rozhodnutí ve věci 60 dnů. Podle § 71 odst. 4 správního řádu po dobu nezbytnou k opatření údajů podle § 6 odst. 2 téhož zákona lhůty pro vydání rozhodnutí neběží. Z hlediska počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí je navíc nutno aplikovat § 114 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách, podle něhož lhůta pro vydání rozhodnutí počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele. V souladu s tímto ustanovením začala předmětná lhůta běžet dnem 1. 2. 2013. Usnesením ze dne 24. 1. 2013 pak žalovaný účastníkům řízení stanovil lhůtu do 6. 2. 2013 k vykonání úkonů dle § 36 odst. 2 a § 39 odst. 1 správního řádu, kterou usnesením ze dne 12. 2. 2013 prodloužil do 20. 2. 2013. Závěr žalobce, že lhůta pro vydání rozhodnutí v daném případě uplynula dne 16. 3. 2013, tak nemůže obstát. V okamžiku podání žaloby lhůta pro vydání rozhodnutí ještě neuplynula.

[5] Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[6] Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný vydal požadované rozhodnutí nikoliv v zákonné lhůtě, ale až v důsledku podání nečinnostní žaloby. Žalobce přitom vzal na vědomí, že vzhledem k § 114 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí až dne 1. 4. 2013, neboť vyjádření zadavatele žalovaný obdržel dne 31. 1. 2013. K institutu stavění lhůt dle § 71 odst. 4 správního řádu však žalovaný přesně neuvedl, kdy byly lhůty stavěny a z jakého důvodu.

[7] Žaloba byla podána včas a oprávněně. Žalovaný byl v řízení nečinný a nevydal meritorní rozhodnutí v zákonné lhůtě. Konal, tj. vydal rozhodnutí, až dne 7. 5. 2013, a to pod nátlakem vědomosti o podané žalobě. Žalobce přitom dopisem ze dne 26. 3. 2013 žalovaného na nutnost vydání rozhodnutí upozornil s tím, že hodlá podat nečinnostní žalobu.

[8] Žalobce dále uvedl, že trvá na tom, že žalovaný je povinen mu uhradit náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku. V této souvislosti odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2007, sp. zn. III. ÚS 677/07. Závěrem vyjádřil souhlas s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[9] Soud se, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba není důvodná**.

[10] Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

[11] Jak vyplynulo z tvrzení účastníků, jakož i z předloženého správního spisu, žalovaný v průběhu řízení před soudem vydal rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhal podanou žalobou [v souladu s § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu tak žalovaný učinil dne 7. 5. 2013, žalobci bylo rozhodnutí oznámeno dne 9. 5. 2013].

[12] Vydáním požadovaného rozhodnutí se však řízení o ochraně před nečinností správního orgánu stává bezpředmětným (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008-62, www.nssoud.cz). Soud zaslal žalobci vyjádření žalovaného ze dne 14. 5. 2013, v němž bylo poukazováno na vydání požadovaného rozhodnutí. Na novou skutkovou situaci žalobce zareagoval podáním (replikou) ze dne 5. 6. 2013, dodaným soudem dne 10. 6. 2013, z jehož obsahu vyplynulo, že na podané žalobě trvá, resp., jinými slovy řečeno, z jehož obsahu nebyl jednoznačně patrný projev vůle žalobce ke zpětvzetí žaloby (tuto vůli nelze dovodit z pouhého uvedení ustanovení § 60 odst. 3 SŘS v rámci rekapitulace nálezu Ústavního soudu v pasáži repliky, v níž se žalobce domáhal náhrady nákladů řízení „do tří dnů od právní moci rozsudku“).

[13] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku, je „*plně na žalobci, aby po ukončení nečinnosti správního orgánu provedl patřičné kroky reagující na změnu procesní*

situace, včetně možného zpětvzetí žaloby. Jestliže žalobce nevezme svoji žalobu zpět, soud, dojde-li k závěru, že nečinnost žalovaného netrvá, žalobu zamítne na základě ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s.“ Tento závěr platí v daném případě tím spíše, když žalobce byl zastoupen advokátem, tedy osobou práva znalou.

[14] Soud shledal, že ke dni vydání tohoto rozsudku již tvrzená nečinnost žalovaného netrvá, neboť dne 7. 5. 2013 bylo vydáno rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhal podanou nečinnostní žalobou.

V. Závěr a náklady řízení

[15] Z uvedených důvodů Krajský soud v Brně žalobu dle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.

[16] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[17] Pro aplikaci jiných odstavců § 60 s. ř. s. nebyly splněny zákonné podmínky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. června 2013

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu